Filia mea modò defuncta eſt. Puella erat in flore ætatis,& moritur;frequenter etiam adoleſcentes in iuuentutis vigore mors aggreditur. 423. 116. & 424.124

Et ſurgens Ieſus ſequebatur eum. D.Remigius, *Miranda pariter, atque imitanda Domini humilitas, & manſuetudo, nam mox vt rogatus eſt rogantem cœpit ſequi.* Eximia Domini humilitas, vt etiam elegerit, extremum, & nouiſſimum locum tenere. Sequens hominem. 435.61.62.63

Ecce mulier, quæ ſanguinis fluxum patiebatur, acceſſit retro. D. Remigius, *In quo*, ait, *laudanda eſt eius humilitas, quia non ad faciem acceſſit, ſed retro, & indignam ſe indicans pedes Domini tangere, non plenitudinem veſtimenti tetigit, ſed tantum fimbriam.* Qui ex humilitate nullius meriti ſe exiſtimat, amplioribus donis cumulatur à Deo. 437.73.74.75

Qui me tetigit. Quamuis Deus ſe velit occultare, vera fide inuenitur. 222.17

Confide filia, fides tua te ſaluam fecit. Fides omnia impetrat, nihil illi denegatur. 39.152.& ſeqq.

Confide filia, fides tua te ſaluam fecit. Rabbanus, *Quid eſt*, ait, *quod eam confidere iuſſit, quæ ſi fidem non haberet, ab ea fidem non quæreret? Sed robur, & perſeuerantiam fidei ab ea expoſtulauit, vt ad veram, & certam perueniat ſalutem.* Perſeuerantia coronat virtutes, & illâ omnia bona impetrantur. 636.87

Et cum veniſſet Ieſus in domum Phariſæi. D. Chryſoſtom. *Conſiderandum*, ait, *quod propter hoc tardius vadit, & plura loquitur mulieri curatæ, vt permittat mori puellam, & ſic manifeſta ſit reſurrectionis demonſtratio.* Vult Deus, vt eius miracula ſint omnibus nota ſine vlla ſuſpicione. 66.60.61.62

Et vidiſſet tibicines. Olim in funere adhibebantur tibicines, ac proinde adulatores ſignificant, qui ſuauiter canere videntur, & mortem adeſſe ſignificant. 584.34.35

Et deridebant eum. Licet Dominus derideatur, à propoſito tamen non deſtitit, vt nos ſuo exemplo erudiat, ne quolibet obiecto impedimento ab opere bono auocemur. 148.125.& 580.10.11. & 671.175

Et ſurrexit puella. Cur eiicit turbam cum hanc puellam ad vitam intendit reuocare? Vt nos doceat oſtentationem, ac iactantiam bonorum operum euitare, ac fugere. 179.52.& 413.49. & 677.216

Dominica 24. poſt Pentecoſt.

Matth. 24.

Cùm videritis abominationem deſolationis. Vide cap.49. p.847

F I N I S.

INDEX

Locorum S. Scripturæ, quæ in hoc quarto Tomo continentur.

Prior numerus paginam deſignat: Poſterior eſt marginalis.

VETVS TESTAMENTVM.

Ex Geneſi.

Capvt. Primvm.

n.1. In principio creauit Deus cælum & terram. 247.26
2 Et tenebræ erant ſuper faciem abyſſi. 865.9
3 Dixit Deus fiat lux, & facta eſt lux. 288.16. & 409.29
4 Diuiſit lucem à tenebris. 135.61
5 Factum eſt veſpere,& mane dies vnus. 580.9
10 Vocauit Deus aridam terram; congregationéſque aquarum appellauit maria, & vidit Deus quod bonum eſſet. 781.18
11 Germinet terra herbam virentem, & facientem ſemen, & lignum pomiferum faciens fructum iuxta genus ſuum. 750.86
12 Protulit terra herbam virentem, & facientem ſemen iuxta genus ſuum. 895.25
15 Dixit Deus: fiant luminaria vt luceant in firmamento cæli. 544.37
16 Fecit Deus duo luminaria magna, luminare maius, vt præeſſet diei, & luminare minus, vt præeſſet nocti, & ſtellas, & poſuit eas in firmamento. 871.52
18 Replete terram, & ſubiicite eam, & dominamini piſcibus maris, & volatilibus cæli, & vniuerſis animantibus,quæ mouentur ſuper terram. 586.43
22 Benedixit eis dicens: creſcite, & multiplicamini,& replete aquas maris. 421.103
26 Faciamus hominem ad imaginem & ſimilitudinem noſtram. 20.21. & 371.52. & 626.24. & 911.12

Cap. II.

n.2. Requieuit Deus die ſeptimo, ab vniuerſo opere quod patrarat. 708.80
3 Benedixit diei ſeptimo,& ſanctificauit illum, quia in ipſo ceſſauerat ab omni opere ſuo. 421.103.& 430.34
4 Formauit igitur Dominus Deus hominem de limo terræ. 90.113
7 Formauit igitur Dominus Deus hominem de limo terræ, & inſpirauit in faciem eius ſpiraculum vitæ,& factus eſt homo in animam viuentem. 345.53.& 423.120
8 Plantauerat autem Dominus paradiſum voluptatis. 625.16
14 Fluuius autem quartus ipſe eſt Euphrates. 288.17
16 Vt operaretur,& cuſtodiret illum. 781.19
17 Ex omni ligno paradiſi comede. 199.79
19 Formatis igitur Dominus Deus de humo cunctis animantibus, & vniuerſis volatilibus adduxit ea ad Adam. 97.155.& 365.14. & 719.33
21 Immiſit ergo Dominus Deus ſoporem in Adam. 350.91
22 Tulit vnam de coſtis eius. 763.28
24 Propter hanc relinquet homo Patrem & Matrem, & adhærebit vxori ſuæ. 587.53

Cap. III.

n.1. In quocunque die comederitis ex eo aperientur oculi veſtri, & eritis ſicut Dij. 812.29
6 Deditque viro ſuo,qui comedit & aperti ſunt oculi amborum. 450.76
8 Cumque audiſſent vocem Domini Dei deambulantis in paradiſo ad auram poſt meridiem abſcondit ſe Adam, & vxor eius à facie Domini. 344.41.& 498.64.& 15.84.& 404.76.& 67.68.& 582.23
10 Vocem tuam audiui in paradiſo, & timui eo quod nudus eſſem. 487.96.& 454.98
13 Quare hoc feciſti. 315.31
14 Terram comedes cunctis diebus vitæ tuæ. 499.73
17 Maledicta terra in opere tuo; in laboribus comedes ex ea cunctis diebus vitæ tuæ. 221.15.& 644.9
18 Spinas, & tribulos germinabit tibi. 525.18. comedes herbam terræ. 199.79
20 Et vocauit Adam nomen vxoris ſuæ Eua, eo qnod eſſet mater cunctorum viuentium. 557.121.& 294.58.& 97.157
24 Collocauit ante paradiſum voluptatis Cherubim, & flameum gladium atque verſatilem ad cuſtodiendam viam ligni vitæ. 416.71.& 193.35.& 365.13.& 390.37

Cap. IV.

n.1. Poſſedi hominem per Deum. 97.154.& 581.19
2 Rurſum peperit fratrem eius Abel. 218.76
3 Factum eſt autem poſt multos dies, vt offerret Caïn de fructibus terræ munera Domino; Abel quoque obtulit. 719.28

5 Reſpexit Dominus ad Abel, & ad munera eius;ad Caïn autem, & ad munera eius non reſpexit. 572.41
7 Nonne ſi bene egeris recipies. 585. 41. & 800. 50
9 Conſurrexit Caïn aduerſus fratrem ſuum Abel,& interfecit eum. 893.8
Vbi eſt Abel frater tuus. 559. 128
10 Vox ſanguinis fratris tui Abel clamat ad me de terra. 599. 30
11 Maledictus eris ſuper terram. 867. 26
12 Cum operatus fueris terram, non dabit tibi fructus ſuos, vagus, & profugus eris ſuper terram. 396. 18
14 Ecce eiicis me hodie à facie terræ, & ero vagus & profugus in terra. 685. 35. & 91. 115
Igitur qui inuenerit me occidet me. 246.19
16 Egreſſus à facie Domini habitauit profugus in terra ad Orientalem plagam Eden. 560. 134
20 Pater habitantium in tentoriis. 308. 132
23 Quoniam occidi virum in vulnus meum, & adoleſcentulum in liuorem meum. 20. 19
26 Iſte cœpit inuocare nomen Domini. 416.69

Cap. VI.

n.1. Cumque cœpiſſent multiplicari homines ſuper terram acceperunt filij Dei filias hominum. 3. 7. & 559. 130
13. Finis vniuerſæ carnis venit coram me;fac tibi arcam. 134.30.& 604.11.& 680.11

Cap. VII.

n.1. Ingredere tu,& omnis domus tua in arcam;te enim vidi iuſtum in generatione hac. 340. 19
4 Poſt dies ſeptem ego pluam ſuper terram quadraginta diebus & quadraginta noctibus. 756. 35
8 De animantibus mundis, & immundis, & de volucribus,& ex omni,quod mouetur ſuper terram duo, & duo ingreſſa ſunt ad Noë in arcam. 233. 17
11 Anno ſexcenteſimo vitæ Noë menſe ſecundo ſeptimo decimo die menſis, rupti ſunt omnes fontes abyſſi magnæ & catharactæ cæli apertæ ſunt. 863. 27

Cap. VIII.

n.11. Venit ad veſperam columba portans ramum oliuæ virentibus foliis in ore ſuo. 550.74

Cap. IX.

n.2. Terror veſter, ac tremor, ſit ſuper cuncta animalia terræ, & ſuper omnes volucres cæli cum vniuerſis, quæ mouentur ſuper terram. 71.95
9 Ecce ego ſtatuam pactum meum vobiſcum, & cum ſemine veſtro poſt vos. 255. 77
11. Erit arcus in nubibus,& videbo illum, & recordabor fœderis ſempiterni. 24.51
25. Maledictus Chanaam ſeruus ſeruorum erit fratribus ſuis: Dixitque Benedictus Dominus Deus Sem. 873. 164

Cap. X.

n.5. Ab his diuiſæ ſunt inſulæ gentium. 191.24

Cap. XI.

n.2. Cumque proficiſcerentur de oriente inuenerunt campum in terra Sennaar. 525.21
4 Erat autem terra labij vnius;dixeruntque faciamus nobis ciuitatem & turrim, cuius culmen pertingat ad cælum. 3. 8. & 456.110. & 685. 39. & 605. 15
7 Venite deſcendamus, & confundamus linguam eorum. 199. 77
28 Mortuus eſt Aran ante Thare patrem ſuum. 8. 42

Cap. XII.

n.1. Egredere de terra tua, & de cognatione tua & de domo patris tui, & veni in terram, quam monſtrauero tibi. 406. 10. & 407. 17. & 564. 164
2 Faciamque te in gentem magnam. 32.102
4 Egreſſus eſt Abraham ſicut præceperat ei Dominus. 608. 36
10 Facta eſt fames magna in terra, deſcenditque Abraham in Ægyptum. 853. 38
12 Dicturi ſunt,vxor illius eſt,& interficient me, & te reſeruabunt. 286.93
15 Nuntiauerunt principes Pharaoni, & laudauerunt eam,& ſublata eſt mulier in domum Pharaonis. 457. 117
57 Flagellauit autem Dominus Pharaonem plagis magnis, & domum eius propter Saraï vxorem Abraham. 223.29. & 562.149. & 684.31. & 754. 24

Cap. XIII.

n.12. Abraham habitauit in terra Chanaan; Lot verò moratus eſt in oppidis quæ erant circa Iordanem. 606. 25

Cap. XIV.

n.15. Et diuiſis ſociis irruit ſuper eos nocte, percuſsitque eos, & perſecutus eſt eos vſque Hoba. 496 51

Cap. XV.

n.1. Factus eſt ſermo Domini ad Abraham per viſionem dicens. Noli timere Abraham,ego protector tuus ſum. 560. 137
2 Ego vadam abſque liberis; mihi non dediſti ſemen. 60.24 & 611.56
9 Sume mihi vaccam triennem, & capram trimam,& arietem annorum trium. 607. 30
11 Deſcenderunt volucres ſuper cadauera,& abigebat eas Abraham. 373. 67
12 Cumque Sol occumberet, ſopor irruit ſuper Abraham, & horror magnus & tenebroſus inuaſit eum. 228.63
17 Cum ergo Sol occubuiſſet facta eſt caligo tenebroſa. ibid.

Cap. XVI.

n.5. Inique agis contra me;quæ videns,quod conceperit, deſpectui me habet,iudicet Dominus inter me & te. 223.28

Cap. XVII.

n.2. Ambula coram me,& eſto perfectus. 415. 61
10 Circuncidetur in vobis omne maſculum, & circuncidetis carnem præputij veſtri. 603. 23
12 Infans octo dierum circuncidetur in vobis. 132.12
13 Erit pactum meum in carne veſtra in fœdus æternum. 708.87
14 Maſculus cuius præputij caro circunciſa non fuerit, delebitur anima illa de populo ſuo. 23 42

Cap. XVIII.

n.2. Cumque eleuaſſet oculos,apparuerunt ei tres viri ſtantes prope eum. 206.122. & 499.71
Cucurrit in occurſum eorum. 29. 106
4 Afferam pauxillum aquæ, & lauentur pedes veſtri, ponamque buccellam panis, & confortetur cor veſtrum. 125.76.& 452.91
10 Reuertens veniam ad te tempore iſto vita comite,& habebit filium vxor tua. 339.10
11 Erant autem ambo ſenes prouectæque ætatis & deſierant Saræ fieri muliebria. 66.62
14 Negauit Sara dicens: Non riſi, timore perterrita. 344. 43
16 Cum ergo ſurrexiſſent inde viri direxerunt oculos contra Sodomam,& Abraham ſimul gradiebatur deducens eos. 278. 344.45

Cap. XIX.

n.1. Venerúntque duo Angeli Sodomam ſedente Lot in foribus ciuitatis. 617. 90
4 Priuſquã irent cubitum viri ciuitatis vallauerunt domum à puero vſque ad ſenem. 27.71
12 Habes hic quempiam tuorum generum, aut filias,aut filios? omnes qui tui ſunt educ de vrbe hac;delebimus enim locum iſtum. 207. 125
15 Cumque eſſet mane cogebant eum Angeli dicentes,ſurge. 15.88
19 Quia inuenit ſeruus tuus gratiam coram te vt ſaluares animam meam. 499. 71
21 Dixit ad eum,etiam in hoc ſuſcepi preces tuas vt non ſubuertam vrbem, pro qua locutus es. 37.137. & 491.20. & 567.12
26 Reſpiciénſque vxor eius poſt ſe reuerſa eſt in ſtatuam ſalis. 285. 89. & 345. 46

Cap. XX.

3 Venit autem Deus ad Abimelech per ſomnium nocte,& ait illi en morieris. 799.43
4 Num gentem ignorantem & iuſtam interficies? 916. 46
7 Redde viro ſuo vxorem, quia propheta eſt. 79.36
12 Aliàs autem verè ſoror mea eſt. 317. 39

Cap. XXI.

20 Fuit cum eo,qui creuit,& moratus eſt in ſolitudine. 478. 52
25 Increpauit Abimelech propter puteum aquæ quem ei abſtulerant ſerui eius. 655.75

Cap. XXII.

1 Tentauit Deus Abraham. 544. 38
2 Tolle filium tuum, & vade in terram viſionis quam monſtrauero tibi. 38.144.& 417.17. & 635. 80
3 Igitur Abraham de nocte conſurgens ſtrauit aſinum ſuum ducens ſecum filium ſuum Iſaac. 473.21
6 Tulit itaque ligna holocauſti, & impoſuit ſuper Iſaac filium ſuum. 162.221.& 771.80
13 Vidit poſt tergum arietem inter vepres hærentem cornibus. 8. 44

Cap. XXIII.

3 Cumque ſurrexiſſet ab officio funeris.416.70. & 667.154

Cap. XXIV.

2 Pone manum tuam ſuper fœmur meum vt iurem te per Deum cæli. 95. 141
10 Abiit, & ex omnibus bonis portans ſecum. 609.41
14 Puella cui ego dixero,inclina hydriam tuam, vt bibam, & illa reſponderit, bibe, quin & camelis tuis dabo potum. 43. 11. & 627. 28.& 29
22 Protulit vir inaures aureas appendentes ſiclos duos,& armillas totidem pondo ſiclorum decem. 318.44
24 Filia ſum Bathuelis, quem peperit ipſi Nachor. 303. 106
30 Cumque vidiſſet inaures,& armillas in manibus ſororis ſuæ dixit ad eum: Ingredere benedicte Domini. 134. 27
65 Venit per agrum in occurſum nobis. 379.100

Cap. XXV.

8 Congregatus eſt ad populum ſuum. 418 81
22 Collidebant in vtero eius paruuli. 518. 178
23 Maior ſeruiet minori. 155.171
28 Iſaac amabat Eſaü eo quod,de venatione illius veſceretur. 379.103
34 Vendidit primogenita,& ſic accepto pane, & lentis ædulio comedit,& bibit,& abiit paruipendens quod primogenita vendidiſſet. 888. 166

Cap. XXVI.

3 Complens iuramentum, quod ſpopondi Abraham patri tuo. 612. 65
24 Benedicam tibi, & multiplicabo ſemen tuum propter ſeruum meum Abraham. 571. 6
29 Vt non facias nobis quidquam mali, ſicut & nos nihil tuorum attigimus, nec facimus, quod te læderet. 232.10

Cap. XXVII.

9 Affer duos hædos optimos, vt faciam ex eis eſcas patri tuo, quibus libenter veſcatur. 483.77
12 Si attrectauerit me pater meus,timeo ne putet me ſibi voluiſſe illudere, & inducat ſuper me maledictionem, pro benedictione. 133. 17
13 In me ſit iſta maledictio. 131. 10
16 Pelliculáſque hædorum circundedit manibus & colli nuda protexit. 480.63
19 Surge ſede, & comede de venatione mea, vt benedicat mihi anima tua. 349. 38
22 Vox quidem vox Iacob eſt,ſed manus, manus ſunt Eſaü. 850. 19
26 Ecce odor filij mei, ſicut odor agri pleni,cui benedixit Dominus; det tibi Deus de rore cæli. 70.88.& 440.10.& 470. 4
28 Det tibi Deus de rore cæli, & de pinguedine terræ abundantiam frumenti,& vini,& ſeruiant tibi populi. 389.34 & 645.20
36 Iuſte vocatum eſt nomen eius Iacob;ſupplantauit enim me in altera vice. 682.20
37 Et tibi poſt hæc fili mi vltra quid faciam? 559. 127.& 88.54
39 Motus Iſaac dixit ad eum, in pinguedine terræ. 712. 113

Cap. XXVIII.

4 Fugit,& abiit in Meſopotamiam. 337. 159
5 Profectus peruenit in Meſopotamiam Syriæ ad Laban. 194. 42
12 Vidit in ſomnis ſcalam ſtantem ſuper terram, & cacumen illius tangens cælum, angelos quoque aſcendentes,& deſcendentes. 151. 146.& 206.120.& 415. 66. & 471.6.& 549. 68. & 566. 6
13 Ego ſum Dominus Deus Abraham, patris tui & Deus Iſaac. 147. 118
16 Cumque euigilaſſet Iacob de ſomno ait: non eſt hic aliud niſi domus Dei & porta cæli. 365.12
17 Deus, qui paſcit me ab adoleſcentia mea vſque ad præſentem diem;Angelus qui eruit me de cunctis malis. 207. 124
18 Surgens ergo Iacob erexit lapidem in titulum. 729. 60
22 Lapis iſte vocabitur domus Dei. 740.26

Cap. XXIX.

4

Cap. XXIX.

10 Amouit lapidem, quo puteus claudebatur. 670.167
13 Cucurrit obuiam ei, complexúſque eum & in oſcula ruens duxit in domum ſuam; auditis autem cauſis itineris reſpondit, os meum, & caro mea es. 315.29

Cap. XXX.

22 Recordatus quoque Dominus Rachelis, exaudiuit eam, & aperuit vuluam eius. 45.27
24 Reddat mihi Dominus filium alterum. 38.143
25 Dimitte me, vt reuertar in terram, & in patriam meam. 160.203
41 Quando primo tempore aſcendebant oues, ponebat Iacob virgas in canalibus aquarum ante oculos arietum, & ouium. 129.93

Cap. XXXI.

14 Reſponderúntque Rachel, & Lia. 461.16
19 Eo tempore ierat Laban ad tondendas oues, & Rachel furata eſt idola patris ſui. 234.21. & 296.67
21 Noluit itaque Iacob confiteri ſocero ſuo quod fugeret. 160.203
26 Quuare ita egiſti vt clam me abigeres filias meas, quaſi captiuas gladio. 34.26
32 Apud quemcunque inueneris Deos tuos necetur coram fratribus noſtris. 498.65
37 Qui inueniſti de cuncta ſubſtantia domus tuæ, pone hic. 526.27
40 Diu noctúque æſtu vrebar, & gelu; fugiebátque ſomnus ab oculis meis. 37.48
42 Niſi Deus patris mei Abraham, & timor Iſaac ad fuiſſet mihi. ....

Cap. XXXII.

1 Fuerúntque ei obuiam Angeli Dei, quos cum vidiſſet ait: caſtra Dei ſunt hæc. 288.13
10 In baculo meo tranſiui Iordanem iſtum, & nunc cum duabus turmis regredior. 389.34
16 Et miſit per manus ſeruorum ſingulos ſeorſim greges, & dixit pueris ſuis præite me. 610.49
24 Ecce vir luctabatur cum eo vſque mane. 80.46. & 205.112
25 Quod cum eum ſuperare non poſſet tetigit neruum fœmoris eius, & ſtatim emarcuit. 95.141
26 Dimitte me, iam aſcendit aurora. 121.49. & 391.46. & 521.200
28 Non vocaberis vltra Iacob, ſed Iſraël erit nomen tuum. 79.35

Cap. XXXIII.

18 Tranſiuit in Salem vrbem Sichimorum. 175.28

Cap. XXXIV.

27 Depopulati ſunt vrbem in vltionem ſtupri. 359.142

Cap. XXXV.

22 Abiit Ruben & dormiuit cum Bala concubina patris ſui, quod illum minimè latuit. 785.54

Cap. XXXVII.

3 Iſraël deligebat Ioſeph ſuper omnes filios ſuos. 50.64
7 Putabam nos ligare manipulos in agro, & quaſi conſurgere manipulum meum & ſtare, veſtróſque manipulos circunſtantes adorare manipulum meum. 609.41. & 686.42
14 Vade & vide ſi cuncta proſpere ſint erga fratres tuos, & peccora. 429.30
16 Fratres meos quæro. 218.75
18 Qui cum vidiſſent eum procul antequam accederet ad eos cogitauerunt illum occidere. 820.13
28 Vendiderunt eum Madianitis viginti argenteis. 103.197. & 784.40
29 Reuerſúſque Ruben ad ciſternam puerum non inuenit. 380.107
31 Tulerunt tunicam eius, & in ſanguine hædi tinxerunt eam mittentes qui ferrent ad patrem. 634.69
32 Dicentes, hanc inuenimus, vide an tunica filij tui ſit, an non. 591.74

Cap. XXXVIII.

26 Inſtante partu apparuerunt gemini in vtero, atque in ipſa effuſione infantium, vnus protulit manum, in qua obſtetrix ligauit coccinum. 123.65
26 Iuſtior me eſt, quia non tradidi cum filio meo. 508.120

Cap. XXXIX.

7 Iniecit vxor Domini ſui oculos in Ioſeph. 505.116
8 Ecce Dominus meus omnibus mihi traditis, ignorat, quod habeat in domo ſua, nec quidquam eſt, quod habeat in domo ſua, quod non in mea ſit poteſtate. 911.12
9 Quomodo poſſum hoc malum facere. 525.20
14 Introduxit virum Hebræum, vt illuderet nobis; ingreſſus eſt ad me vt coiret mecum. 688.55
16 In argumentum ergo fidei retentum pallium oſtendit marito reuertenti domum. 328.104

Cap. XL.

1 Accidit vt peccarent duo Eunuchi, pincerna regis Ægypti & piſtor Domino ſuo, iratúſque eſt contra eos Pharao. 527.35. & 915.42
5 Viderúntque ambo ſomnium nocte vna iuxtà interpretationem congruam ſibi. 448.68
19 Tres dies ſunt poſt quos auferet Pharao caput tuum, & ſuſpendet te in cruce. 447.61

Cap. XLI.

18 Et ſeptem boues de amne conſcendere pulchras nimis, & obeſis carnibus, & ecce has ſequebantur aliæ ſeptem. 494.40
21 Et vidit ſeptem alias boues, quæ nullum ſaturitatis dederunt veſtigium ſed ſimili macie, & ſqualòre torpebant. 474.24
37 Placuit Pharaoni, & cunctis miniſtris eius conſilium. 59.16
39 Nunquid ſapientiorem, & conſimilem tui inuenire potero? Tu eris ſuper domum meam. 912.17
45 Vertit nomen eius, & vocauit lingua Ægyptiaca Saluatorem mundi. 151.146
51 Obliuiſci me fecit Deus omnium laborum meorum, & domus patris mei. 621.117
55 Clamauit populus ad Pharaonem alimenta petens. 691.71

Cap. XLII.

1 Audiens autem Iacob, quod alimenta venderentur in Ægypto. 62.32
37 Duos filios meos interfice, ſi non reduxero illum tibi. 480.61

Cap. XLIII.

Cap. XLIII.

2 Dixit Iacob ad filios ſuos, Emite nobis pauxillum eſcarum. 546.48
31 Lota facie egreſſus continuit ſe, & ait, ponite panes. 497.60

Cap. XLIV.

2 Scyphum autem meum argenteum, & pretium, quod dedit tritici, pone in ore ſacci iunioris. 33.110

Cap. XLV.

3 Ego ſum Ioſeph, adhuc pater meus viuit? & poterant reſpondere fratres. 427.18
7 Permiſit me Deus, vt reſeruemini ſuper terram, & eſcas ad viuendum habere poſſitis. 395.14
20 Nec dimittatis quidquam de ſupellectili veſtra, quia opes Ægypti veſtræ ſunt. 604.10
24 Ne iraſcimini in via. 216.57. & 233.18
28 Sufficit mihi ſi Ioſeph filius meus viuit. 463.30

Cap. XLVII.

20 Emit ergo Ioſeph omnem terram Ægypti vendentibus ſingulis poſſeſſiones ſuas, præ magnitudine famis præter terram Sacerdotum. 468.54
26 Ex eo tempore, vſque ad præſentem diem in vniuerſa terra Ægypti regibus quinta pars ſoluitur. 816.54
41 Adorauit Iſraël Deum conuerſus ad lectuli caput. 299.85

Cap. XLVIII.

15 Benedixit Iacob filiis Ioſeph. 805.81
Deus qui paſcit me ab adoleſcentia mea, vſque in præſentem diem benedicat pueris iſtis. 89.105
22 Do tibi partem vnam extra fratres tuos, quam tuli de manu Amorrhæi in gladio, & arcu meo. 469.61

Cap. XLIX.

1 Congregamini, vt annuntiem, quæ ventura ſunt vobis in diebus nouiſſimis. 343.38
3 Ruben primogenitus meus, tu fortitudo mea prior in donis, maior in imperio. 231.77. & 591.71
4 Effuſus es ſicut aqua non creſcas. 804.74
5 Simeon, & Leui fratres vaſa iniquitatis bellantia, in conſilium illorum non veniat anima mea. Maledictus furor eorum; diuidam eos in Iacob, & diſpergam eos in Iſraël. 310.680
7 Maledictus furor eorum, quia pertinax, & indignatio eorum, quia dura; diuidam eos in Iacob, & diſpergam eos in Iſraël. 119.38
9 Catulus Leonis Iuda, ad prædam fili mi aſcendiſti, requieſcens accubuiſti, vt leo. 140.62
10 Non auferetur ſceptrum de Iuda, & Dux de fœmore eius donec veniat, qui mittendus eſt. 349.79. & 704.57
14 Iſſachar vidit terram, quod optima, & appoſuit humerum ſuum ad portandum. 816.53
17 Dan iudicabit populum ſuum, fiat Dan coluber in via, Ceraſtes in ſemita mordens vngulas equi. 75.11
21 Nepthali ceruus emiſſus dans eloquia pulchritudinis. 242.77
24 Inde paſtor egreſſus eſt lapis Iſraël, Deus patris tui erit adiutor tuus. 75.12. & 60[illegible].28
27 Beniamin lupus. 740.25. & 782.
28 Benedixítque ſingulis benedictionibus propriis. 588.54

Cap. L.

4 Si inueni gratiam in conſpectu veſtro, loquimini de me in auribus Pharaonis. 705.66
5 Pater meus adiurauit me, dicens: En morior; in ſepulchro meo, quod fodi mihi in terra Chanaan ſepelies me. 645.17
16 Pater tuus præcepit nobis, vt hæc tibi verbis illius diceremus, obſecro, vt obliuiſcaris ſceleris fratrum tuorum. 903.81

Ex libro Exodi.

Cap. I.

9 Ecce populus filiorum Iſraël multus, & fortior nobis eſt; venite ſapienter opprimamus eum. 496.56
14 Ad amaritudinem perducebant vitam eorum operibus duris, luti, & lateris. 191.25

Cap. II.

1 Egreſſus eſt poſthæc vir de domo Leui, & accepit vxorem ſtirpis ſuæ, quæ concepit, & peperit filium. 345.52
2 Abſcondit tribus menſibus, cúmque iam celare non poſſet, expoſuit eum in carecto ripæ fluminis. 311.7
10 Adultum tradidit filiæ Pharaonis, quem illa adoptauit in locum filij, vocauítque nomen eius Moyſes. 336.157
11 In diebus illis poſtquam creuerat Moyſes egreſſus eſt ad fratres ſuos, vidítque afflictionem eorum, & virum Ægyptium percutientem quendam de Hebræis. 54.93
14 Qui te conſtituit Principem, & iudicem ſuper nos, nunc occidere me tu vis, ſicut heri occidiſti Ægyptium. 93.155
17 Surrexítque Moyſes, & defenſis puellis adæquauit oues earum, 359.141

Cap. III.

2 Apparuit Domino Moyſi in flamma ignis de medio rubi. 339.8. & 366.17
3 Vado, & videbo viſionem hanc magnam. 442.27. & 167.255. & 188.8
5 Solue calceamenta de pedibus tuis, terra enim in qua ſtas, terra ſancta eſt. Ne appropinques huc. 272.8
Deus Abraham, Deus Iſaac, & Deus Iacob. 693.12
15 Ego ſum Deus Abraham, Deus Iſaac, & Deus Iacob. 782.28
16 Dominus Deus patrum veſtrorum, Deus Abraham, Deus Iſaac, & Deus Iacob. 835.42

Cap. IV.

3 Proiice eam in terram. 783.37
4 Extende manum tuam, & apprehende caudam eius; extendit, & tenuit, & verſa eſt in virgam. 622.121. & 792.88
17 Virgam quoque hanc ſume in manu tua, in qua facturus es ſigna. 617.94
18 Vadam, & reuertar ad fratres meos in Ægyptum. 839.71
20 Tulit ergo Moyſes vxorem ſuam, & filios, portans virgam Dei in manu ſua. 340.18
27 Dixit Dominus ad Aaron: Vade in occurſum Moyſi in deſertum. 237.44

Cap. V.

1 Hæc dicit Dominus Deus Iſrael: Dimitte populum meum, vt ſacrificet mihi in deſerto. 341.27
2 Quis eſt Dominus, vt audiam vocem eius? 567.12